

காஞ்சி

வார
இதழ்

நிறுவனர்: அறிஞர் அண்ணா

எண்: 10

திருவள்ளூர்ப்பாண்டு 2005 மை 7 (20-1-74)

இதழ்: 28

உள்ளே.....

முடியும்; முயன்றால்!

(தங்கு அண்ணாவின் மடல்)

நீங்காத நினைவுகள்

(கட்டுரை)

புதுப் பண்ணையார்

(சிறுகதை)

மெல்லிய காதல்

(தொடரோவியம்)

விலை: 0-25 காசு

அடக்குகின்றோம்...!

(ஆத்தர். கவிஞர். பன்வீர்ச்சேவன்)

தமிழரென்று சொல்லிவிட்டால்
தடையும் தோன்றுமா?—அந்தத்
தடைபுரிவோர் செயல்களெல்லாம்
தரணி போற்றுமா?

இலங்கைவாழும் தமிழர்க்கு
இன்னல் வந்ததேன்?—அந்த
இன்னலிலே சாவதுதான்
இறுதி கட்டமா?

அடிமைபோல தமிழர்களை
அடக்கு கின்றோம்!—அந்த
அவலநிலை கண்டுநாமும்
துடிக்க வில்லையே!

தமிழருக்கோர் துன்பமென்றால்
தாவி நின்றோமே!—இன்று
தமிழருண்ட கொடுமைதன்னை
தாங்கு கின்றோமே!

உணர்வுகளே தமிழரென்றால்
ஒன்று கேளுங்கள்!—அங்கே
உணவின்றி சாவோருக்கு
உரிமை வேண்டுங்கள்!

பண்டார நாயகிக்குப்
பண்பை ஊட்டுங்கள்!—கொடுங்
சண்டாளப் பாவினின்
செயலை மாற்றுகங்கள்!

நீங்காத

நினைவுகள்

இராம. அரங்கண்ணல்
குடிசைப்பகுதி மாற்றுவாரியத் தலைவர்

“ஓ கல்கட்டா!” என்றொரு நாடகம் பார்க்க இவ்வண்டலில் நண்பர்கள் என்னை அழைத்தார்கள். ஆடவன் ஒருவனும் அழகி ஒருத்தியும் ‘பிறந்த மேனி’யாக நாடகத்தில் தோன்றுவார்களாம். அவனும் அவளும் ஆடை ஏதுமின்றிக் கட்டியின் மேலே படுக்கையில்... அதுதான் ‘கிளைமாக்ஸ்’ காட்சியாம். செச்செச்சே! என்றேன் நான். என்னோடு வந்திருந்த நடிகர் ஜெமினி கணேசனுக்குக் கொஞ்சம் சபலம். [1970-ல் நான் தயாரித்த ‘பூவா நல்லயா’ படம், ஜெம்மனியின் பிராங்க்பர்ட் நகரில் நடந்த ஆசியத் திரைப்பட விழாவுக்கு அழைக்கப்பட்டிருந்தது. தயாரிப்பாளனான நானும், படத்தில் நடித்த ஜெமினி கணேசனும் அழைப்பை ஏற்றுச் சென்றிருந்தோம். அந்த வாய்ப்பில் ஐரோப்பிய நாடுகளையும் கண்டோம்.] இப்படியொரு நாடகம்! இது ஆண்டுக்கணக்கில் நடக்கிறதாம்! இங்கிலாந்து அவித்துள்ள சுதந்திரம் சுதந்திரம்! என்று வியந்தேன், நான். ஜெமினியையும் அழைத்துக்கொண்டு ‘ராயல் கோர்ட் தியேட்டர்’ என்னும் நாடக அரங்கில் நடந்த பெர்னாண்டோவின் ‘ஸிடோயர்ஸ் ஹவுஸ்’ எனும் அருமையான விரசம் இல்லாத நாடகத்துக்குப் போனோம். பூமிக்கு அடியில் நாடக மாடிகள். மேலே வட்டவடிவில் இரண்டு அடுக்கு மாடிகள். ஒரே ஒரு கருப்பு ‘ஸ்கிரீன்’ வெறும் ‘பிளவுட்டி’ல் மரங்கள், செடிகள், தவர்கள், காட்சிக் கேற்ற ஒளி அமைப்பு. வசனங்களைப் பேசி அவர்கள் நடித்தது, ஆகா! அற்புதம். அரிங்கம்! அங்கேயே விரசமில்லாத அற்புதம்! மனித இனம் ‘கவர்ச்சி’ யைத்தான் நாடுகிறது. ‘ஓ! கல்கட்டா, இன்றும் நடந்து கொண்டிருக்கிறதாம், வெளிநாட்டிலிருந்து பலர் அந்த நாடகத்தைப் பார்க்கவே இவ்வண்டலுக்குச் சுற்றுலா வருகிறார்களாம்!

சுற்றுலா செல்வோருக்கு என்று வசதியான ஓட்டல்கள் உண்டு. நான் தங்கியிருந்த ‘ஹைட் பார்க்’ ஓட்டலில், இரவு 4 மணியிருக்கும். என் அறைக்குப் பக்கத்து அறையில் தங்கியிருந்த யாரோ ஒருவர் சிகரெட் பிடித்தபடியே தூங்கிப்போயிருக்கிறார். படுக்கையெரிந்து, தீ, ஓட்டலில் பரவிவிட்டது. நாகங்கள் மாட்டிக்கொண்டோம். ஆனால் தீப்பிடித்த சில வினாடிகளுக்கெல்லாம் ‘கிங்கர்கள்’ போல் தீயணைக்கும் பணியின் வந்து விட்டார்கள். எப்படி இவ்வளவு சீக்கிரம் வந்தார்கள்? என்று கேட்டேன். பல ஓட்டல்களின் தாழ்வாரங்களும் மரத்தாலான வையானதால் தீ விபத்துக்கள் ஏற்படக்கூடுமென்றும், அதையெண்ணி ஒவ்வொரு ஓட்டலிலும் பக்கத்து தீயுள்ள தீயணைப்பு நிலையத்துக்கு ஒரு ‘கடெக்ஷன்’

உண்டென்றும், விபத்து ஏற்பட்டதும் மணியடிக்கு மென்றும் தீ விபத்து உடனடியாகத் தவிர்த்துப் படுமென்றும் சொன்னார்கள். நல்ல ஏற்பாடு! இவ்வண்டலில் நான் பார்த்த பல இடங்களில் ‘வெஸ்ட்மினிஸ்டர்’ அபேயும் ஒன்று. இங்குதான் முடிபூக்கும் விழா நடக்குமாம். அருகே ‘பாராளுமன்றக் கட்டிடம்’ இருக்கிறது. வெஸ்ட்மினிஸ்டர் அபேயில் இங்கிலாந்தின் புகழைப் பெருக்கிய எல்லாருக்கும் நினைவுக் கல்பதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒருகல் என்னைக் கவர்ந்தது. 1958-ல் பிரிட்டிஷ் அரசியார் திறந்து வைத்த அந்தக் கல்லில் எழுதப் பட்டிருப்பது.

Here are Commemorated the Civil Services of the Crown of India.

Let them not be forgotten,
for they Served India well.

இந்தியாவுக்கு உழைத்த வெள்ளை அதிகாரிகளுடைய சேவைகளைப் பாராட்டும் கல். ‘அபே’யின் உள் கூடத்தில் நம்முடைய திருச்சிராப்பள்ளிக் கோட்டையின் ‘மாடாட்’க் கண்டேன்! பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே திருச்சிக் கோட்டையின் கம்பீரத்தைக் கண்டு வியந்து ‘மாடல்’ செய்து அங்கே வைத்திருக்கிறார்கள். இந்தியாவுக்கு வரும் சுற்றுலாப் பயணிகள் ‘தாஜ்மகாலை’ மட்டும் பார்த்துவிட்டுச் செல்லாமல், நம் கோட்டையையும் பார்க்க விளம்பரம் செய்யவேண்டும்! இவ்வண்டலுள்ள இந்திய சுற்றுலா-தகவல் நிலையம் சென்று ‘தமிழ்நாடு’ பற்றிக் கேட்டேன். ஒரு படமும் அப்போதில்லை.

பிராங்க்பர்ட் நகர விமானத் தளத்துக்கு நம்மூர் நண்பர்கள் வந்திருந்தார்கள் வரவேற்க. “ஏசியன் ரெஸ்டாரேண்டு” என்னும் பெயரைப் பார்த்து அங்குச் சென்றோம். சீனர்களின் ஓட்டல் அது! பெர்லின் நகரிலும் பெயரைக் கண்டு உள்ளே போய் பார்த்தால் சீனர்கள். பிராங்க்பர்ட் நகரத் திரைப்பட விழாவில் மேற்கு ஜெர்மனி கவர்ச்சார அமைச்சரும் நகர மேயரும் எங்களை வரவேற்றும் பேசினார்கள். விரும்பும் கொடுத்தார்கள். இரவில் அந்த ஓட்டல் நகரின் வீதிகளில் நடந்து சென்றோம். ஒரு திகைப்பு ஒரு கடையின் பெயர் “ANNA'S Store.” அண்ணாவின் பெயரில் ஒரு கடையா? என்று நண்பர்களைக் கேட்டேன். நம்முடைய அண்ணாவைக் குறிப்பதில்லை என்றாலும் இரவு நேரக் களி சாமான்கள் வாங்கச் செய்து வைத்திருந்த ஏற்பாடு

[4-ஆம் பக்கம் பார்க்க]

காஞ்சி வர
இதழ்

நிறுவனர்: அறிஞர் அண்ணா

ஆண்டுச் சந்தா ரூ. 16 (மலர் உட்பட) ஆறுமாதச் சந்தா ரூ. 8

மலர் 10 | 20—1—74 | இதழ் 28

பாழ்ப்பாணத்தில்

நடந்த

நான்காவது உலகத்

தமிழ் மாநாட்டின்

இறுதி நாளில்

இலங்கைக்

காவல் துறையினரின்

கொடிய

அடக்குமுறைக்கும்

தடியடிக்கும்

பலியான

ஈழத் தமிழர்க்கு

எம் இதய அஞ்சலி!

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

**சிறுமையினைப் புதைப்போம்!
செந்தமிழைக் காப்போம்!!**

(கவிஞர். மணிவேந்தன்)

தூற்றலினால் தாய்த்தமிழும் அழியும் என்ற
துணிவோடு கிளம்புகிறார்; விரும்பி, இன்று
வேற்றுமொழிச் சொற்களுடன் எழுதுகின்றார்
வேரற்ற மரம்போல விழுந்து செத்த
ஏற்றமிலா வடமொழியைத் தூக்கித் தோளில்
எடுத்துவைத்தே ஆடுகின்றார்; ஆடும்போதும்
சாற்றுகிறார் தமிழ்த்தாய்க்குப் பிறந்தோம் என்றே
சதிசெய்யும் கூட்டத்தார் தெரிந்து கொள்வாய்!

செந்தமிழில் பயிலுவதைத் தடுத்து விட்டால்
சிதைந்துவிடும் தமிழ்வளர்ச்சி என்றே எண்ணிப்
பைந்தமிழை பயிற்றுமொழி என்போர் தம்மை
பச்சோந்திக் கும்பலொன்று சாடக் காண்பாய்!
வந்தமொழி வடமொழிக்கு வால்பி டிப்போர்
வண்டமிழை இகழ்ந்திடவே வாழு கின்றார்!
எந்தமிழா! இனியும்நீ தூங்க வேண்டா
எழுந்தேநீ இழிசெயலைத் தடுப்பாய் இன்றே!

ஆழ்கடலே பொங்கிவரும் நிலையைக் கண்டும்
அஞ்சாத தமிழ்மறவர் வழியில் வந்தோர்
தாழ்வடைந்து போவதுவோ? அவர்கள் பேசும்
தனித்தமிழும் சாவதுவோ? வரலாற் றேட்டில்
வாழ்விழந்து மாய்வதுவோ? தமிழர் என்றும்
வாகையற்றுத் திரிவதுவோ? என்றன் தோழா?
கூழ்ச்சியினை முறியடித்து வெல்வோம் என்னும்
குஞ்சையை மேற்கொள்வாய்! தமிழைக்
காப்பாய்!

ஆற்றலினால் அழியாது நிலைத்து நிற்கும்
அருந்தமிழைத் தாய்மொழியாய்ப்
பெற்றோம்; இன்று
போற்றியதைக் காத்தல்நம் கடமை யன்றோ?
பூவுலகில் அதைமறந்தால் மடமை யன்றோ?
காற்றெனவே நமதுயிரைக் காத்து நிற்கும்
கனித்தமிழை உயிர் தந்தமிழை இகழ்வோர்
தம்மை
சீற்றமுடன் நீ எதிர்த்துச் சிதைக்க வேண்டும்;
சிறுமையினை மண்ணுக்குள் புதைக்க வேண்டும்!

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

[2-ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி]

எங்களைக் கவர்ந்தது. பூட்டப்பட்டு, கண்ணாடிச் சன்னல்கள் பொருத்தப்பட்டுள்ள அந்தக் களையில் சாமான்கள் வரிசையாக அடுக்கிவைக்கப்பட்டுள்ளன —“டிசுரேக்களில்” சீமே விலையும், நம்பர் ஒன்றும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. களையின் ஒரு திசில் டெலிபோன் பெட்டி போல ஒன்று சிகரெட்டோ, சாக்ஸெட்டோ அல்லது எந்தப் பொருள் தேவையோ அந்தச் சாமானின் நம்பரை டெலிபோனில் “டயல் செய்துவிட்டு, குறிப்பிட்ட பெட்டியில் காசைப் போட்டு விட்டால், ஒரு மின்னிறை பொருளிருக்கும் இடத்துக்குப் போய் அதனை எடுத்து ஒரு தட்டில் வைக்க, கண்ணாடிச் சன்னலுக்கு வெளியே இருக்கும் தட்டில் அப்பொருள் வந்து விழுகிறது! இல்லாவிட்டால் கொடுக்கக்கூடிய காசு போட்டால் காப்பி கொடுக்கும் இயந்திரங்கள் உள்ளன. பிராங்க்பர்ட் கடைத்தெருவில் சில மூல்களில் நம்மூரில் எடை பார்க்க இருக்கும் இயந்திரப் பெட்டிகள் போல வைக்கப்பட்டுள்ளன. அந்தே போய்க் காசைப் போட்டால் “கர்ப்பத் தடை” (நிரோத் போன்றவை)க் கான சாதனம் கிடைக்கும்படி பிராங்க்பர்ட்டில் என் சென்னை நண்பரின் மகள் குரலுவல் அவர் கணவர் பிரீதமும் எங்களை ஏரன் நதிப் புள்ளத் தாக்குக்குத் தங்கள் காரில் அழைத்துச் சென்றார்கள். இருநாறு மைல்கள் சென்றோம். இரு புறமும் மலைகள்—மலை உச்சிகளில் கோட்டை போல் மாளிகைகள்! மேலே விமானங்கள் பறந்துபடி...சீமே ஒரு பக்கம் ரயில்...அருகே ரோடு...நதியில் கப்பல்கள்...ஒரு பக்கம் சோலவே ஏரன் நதியின் இன்னொரு பக்கமும் இப்படி... சிறுவரையில் பள்ளியில் படித்த “ஏரன் நதிப் புள்ளத்தாக்கு” ஒப்பற்ற உவ்வாசம் தருகிறது. பகரர்கள் என்னும் சிறுநூலில் நதியின் கரையில் அமர்ந்து கொண்டு வந்தவைகளை உண்டோம், எதிரே ஆற்றின் நடுவில் ஒரு பழைய கோட்டை. ஹிட்லர், அங்குத்தான், கைதிகளைக் கொண்டுவந்து வைப்பானாம். கைக்மூல ஏரன் நதியைத் தொட்டேன்! அப்பாடா!

பெர்லின் விமான தளத்துக்கு வெளியே வந்து பார்த்தபோது நமது மதுரையின் கலனம் வந்தது. போரால் இடிபாடு பலகட்டடங்கள்! அவைகளைப் பூதுப் பிக்கும் அவசரம்! கட்டடம் கட்டும் வேகத்தைப் பார்த்தேன். தயாரிக்கப்பட்ட கவர்னர்கள், இயந்திரம் மூலம் அடுக்கி அடுக்கி பல அடுக்கு மாடிக் வீடுகளை எழுப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நடுவில், போரால் நாசமான ஒரு மாதா கோயில். போரின் பயங்கரம் புரியட்டும் என்று அப்படியே விட்டு வைத்திருக்கிறார்கள். காடுகளும் எரிசனம் நிரம்பிய அழகர் இரண்டாக்கப்பட்ட இரும்பு முள்ளுவை போட்டுத் தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கீழ்ப் பகுதி ரஷ்யாவுக்கு. இன்னொன்று அமெரிக்காப் பக்கம். கிழக்குப் பகுதியைப் பார்க்க ஒருமடை போட்டிருக்கிறார்கள், இரண்டு பார்வாக்குக்கு இடைவெளி விட்டு. ஹிட்லர் தற்கொடை செய்து கொண்டு மடிந்த இடத்தைக் கிழக்குப் பகுதியில் காட்டினார்கள். பெரிய புல்மோடாக யிருக்கிறது. உலகையே கவக்கிய ஹிட்லர்! புல்லோடு! பொர்லின் நகருக்குள் ரஷ்யப் படை நுழைந்த இடத்தில் ஒரு பெரிய வீரச் சின்னம் எழுப்பியிருக்கிறார்கள். முதலில் நுழைந்த 3 டாங்கிகள் காட்சிப் பொருளாக இருக்கின்றன.

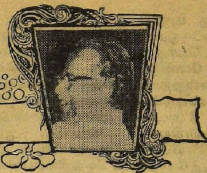
மேற்கு பெர்லின் வேலையைத் தாண்டி அனுமதி பெற்றுக் கிழக்கு பெர்லின் வந்தோம். அங்கு வந்து தான் தாங்கள் செக்கோஸ்லோவேகியாவுக்குப் போக வேண்டும். செக்கோஸ்லோவேகியா ஒரு கம்யூனிஸ்ட் நாடு! பலத்த சோதனைகள். விமான தளத்துக்கு வந்தோம். குடிக்கத் தண்ணீரில்லை. ஜெர்மனியில் “பிரை” வீடத் தண்ணீருக்குத்தான் விலை அதிகம்! ஓட்டங்களில், “கொஞ்சம் தண்ணீர் கொடு!” என்று “தண்ணீர்?” என்று வியப்போடு கேட்பார்கள். கிழக்கு பெர்லின் விமான தளத்தில் மேற்கில் உள்ளது போல அலையோசை இல்லை. ஆழ்ந்த அமைதி. “செக்” நாட்டின் தலை நகரமான பிராகாவில் இறங்கினோம். மேற்கத்திய நாடுகளைப் போலப் பரபரப்பு இல்லை. நல்ல அமைதி. “இன்டர் காம்டுனென்டல்” என்னும் பிரம்மாண்டமான ஓட்டல், மாவிரன் ஸ்டாலின் காலத்தில் கட்டப் பட்டதாம். அறைகள் எல்லாம் “சமதர்ம வழியில்” ஓர் ஆளுக்குப் “போதுமானதாக” இருந்தது.

பூத மக்களைப் போட்டு நாஜிகள் கொன்ற இடங்கள்!.....அப்பப்பா, பயங்கரம். பிராகாவிலிருந்து நூறு மைல் தொலைவில் கார்லோவி—வாரி எனும் கண்கவர் ஊருள்ளது. அங்கே ரஷ்ய மன்னர் ஹார் கட்டிய “பார்க் ஓட்டல்” என்னும் அழகிய மாளிகையுள்ளது. இந்த ஊரில் சுமார் 40 வெந்தீர் ஊற்றுகள் உள்ளன. அவைகளிலிருந்து வழிந்த நீர் வெந்தீர்—ஆகவே ஓடுகிறது! பூமிவிலிருந்து பீய்ச்சி அடிக்கும் வெந்தீரைப் பருகினால் குடவி லுள்ள எல்லா வியாபிகளும் குளையக்கூடியன. விட்டால் பல நீருற்றுக்களிலும் நீர் பருகினோம். சுமீ நரை மொண்டிரு குடிக்க அழகான பீய்கான் டம்ளர்கள் விற்கிறார்கள். ஐரோப்பாவிலேயே அருமையான சகம் தரும் ஊர் இது! ஏராளமான சுற்றுலாவாசிகள். ஊர் அழகாகப் பராமரிக்கப் படுகிறது. “இருப்புத் திரை”க் குட்பட்ட நடாத லால் யாரும் எளிதில் வந்துவிட முடியாது. ஆனால், வெள்ளையர்கள் நாணயமான “பவுலு”க்கும்; அமெரிக்க ரின் நாணயமான டாலருக்கும் நல்ல கிராக்கியிருக்கிறது. இரவில் ஒரு நடனம் பார்க்கச் சென்றோம். கம்யூனிச நாடானாலும் சரி, முதலாளித்துவ நாடுகளானாலும் சரி, “இரவு நடனங்கள்” மட்டும் எங்கேயும் ஒன்றுதான்!

டி ர ம க ள் ஓடுகின்றன. பிரயாணிகளைக் கண்டக்டர் நம்புகிறார். யாரும் ஏமாற்றுவது இல்லை. காரர்கள் எல்லாரும் வைத்துக் கொள்ளவில்லை. “ரிப்பேர்” வந்தால் அபரப் பணம் செலவிட வேண்டுமாம்! வரியும் அதிகம்!! எல்லாரும் சொல்கிறார்கள் உபயோகிக்க வேண்டும் என்பதால், தனியாகக் கார் வைத்துக்கொள்ளும் ஆசையை வரிப்போட்டுக் குறைக்கிறார்களாம். இதே போலத் தனியார் வீடு வைத்துக் கொள்ளும் சுபாவத்துக்கு குறைத்து வருகிறார்கள்! அரசினர் கட்டிடமும் மாடிக் குடியிருப்பு களுக்கு நியாயமான வாடகை. யாராவது சொந்த வீடு வைத்துக் கொண்டால் அனுமதிக்கிறார்கள். இரண்டு குடியிருப்பு வீடுகளை ஒருவர் வைத்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் வரிகள் எக்க் சக்கம். ஏன் சொந்த வீடு வைத்துக்கொள்ளப் போகிறார்கள்? வாடகை வீடு மேல் எங்கிற எண்ணம் எல்லாருக்கும் வராமலா போகும்? மருத்துவச் சிகிச்சைக்குப்

[13-ஆம் பக்கம் பார்க்க]

தம்பிக்கு உலர்

தம்பி,

பஞ்சமும் பட்டனிச்சாவும், பற்றாக்குறையும் அக விலையும், கிளர்ச்சியும் கலவரமும், அடக்கு முறையும் வன்முறைச் செயல்களும், மிரட்டிக் கொண்டிருக்கக் காண்கின்றோம். சமூகம் முழுவதிலும் ஓர் சலிப்புணர்ச்சி கப்பிக்கொண்டிருப்பது விளக்கமாகத் தெரிகிறது. இந்தக் கொடுமைகளுக்குக் கெல்லாம், ஆளவந்தார்களின் திறமைக் குறைவும் ஆணவப் போக்குமே காரணம் என்று நடுநிலையாளர் பலர் கருத்தறிவித்துள்ளனர்.

மோசமாகிக்கொண்டு வரும் நிலைமையைக் கண்டு திகைத்துப்போன நிலையில் காங்கிரஸின் பெருந்தலைவர்கள், நடைமுறைக்கு ஒத்துவரவே முடியாத யோசனைகளை வழங்கிக்கொண்டு, செயல் மறந்துகிடைக்கக் காண்கின்றோம். எங்கே பார்ப்பினும் ஓர் ஏமாற்றம்! எரிச்சல்! விட்டேனாபார்! என்ற வீராபேசம்! வீழ்ந்துபடுவதாயினும் நான் எண்ணியதைச் சந்தித்தே திருவேன் என்ற குளுரை! கடை அடைப்புகள்! ரயில் நிறுத்தங்கள்! தியீடல்! இடித்திடல்! தகர்த்திடல்! இவைகளைத் தொடர்ந்து துப்பாக்கிச் சூடுகள்!—எந்த ஒரு நாகரீக அரசும் சகித்துக்கொள்ள முடியாத நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன.

பொறுப்புள்ள எந்த அரசியல் கட்சியாயினும் இந்த நிலைமையை, வன்முறையை ஆதரிக்கலாமா? கண்டித்திட வேண்டாமா? என்று ஆளுங்கட்சி, பிற கட்சிகளைக் கேட்கிறது.

கிளர்ச்சிக்காரர்களே, “இவ்வளவு மோசமான நிர்வாகத்தை, பொறுப்புள்ள எந்தக் கட்சியினனும் ஆதரிக்க முடியுமா? கண்டித்திட வேண்டாமா?” என்று கேட்கின்றனர்.

சட்டமும் சமாதானமும் நிலவிலேண்டும்; ஒழுங்குமுறை காப்பாற்றப்பட வேண்டும், எக்காரணத்தைக்கொண்டும், எத்தனைச் சிக்கலுள்ள பிரச்சினையாக இருப்பினும், வன்முறை மூலம் தீர்வுகாணலாம் என்ற நினைப்பே ஏமாறாகாது என்பதிலே தளராத நம்பிக்கைகொண்டுள்ள நம் போன்றவர்களின் நிலைமை, தம்பி! மிகவும் சங்கடத்துக்குள்ளாக் கப்பட்டிருக்கிறது.

கட்டடங்கள் தகர்க்கப்படுவதையும், ரயில்கள் கவிழ்க்கப்படுவதையும் காணும்போது எப்படி நமது

மனம் பதறுகிறதோ அதுபோலவே, மக்கள் வீரட்டி வீரட்டி அடிக்கப்படுவதையும், சுட்டுக் கொல்லப்படுவதையும் காணும்போதும் மனம் பதறத்தானே செய்யிறது! இதிலே எதைத் தொடர்ந்து எது நடைபெறுகிறது, எதன் விளைவாக எது நடைபெறுகிறது என்று கண்டறியத்தான் முடிகிறதா! கண்டறிவது தான் எளிதா! இல்லையே! கிளர்ச்சி நடாத்துவோர் கூறுகின்றர், பொதுச் சொத்துக்களுக்கு நாசம் விளைவிப்பது நமக்கு நாமே கேடு தேடிக்கொள்வது என்ற சாதாரண உண்மைகூடவா எமக்குத் தெரியாது—நாங்கள் என்ன அந்த அளவுக்குக்கூடவா அறிவுத் தெளிவு பெற்றில்லை! நாங்கள் மிக நியாயமான காரணத்துக்காக நடத்தும் கிளர்ச்சிகளை வேண்டுமென்றே ஒடுகுவதற்காக, கடுமையான அடக்குமுறையைக் கட்டவிழ்த்து விடுகிறது இந்த அரசு! அந்தக் கொடுமையைக்காணும் மக்கள் எமது கட்டுதிட்டங்களையும் மீறி வன்முறையிலே ஈடுபடுகின்றனர்; நாங்கள் என்ன செய்ய? என்று செப்பு கின்றனர்.

நியாயம் எங்கே என்று தேடிக் கண்டுபிடிப்பதற்குள் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் மதிப்புள்ள பொருள் சாம்பலாகி விடுகிறது; விலைமதிக்கொணாத உயிர் பல பறிக்கப்பட்டுப் போய்விடுகின்றன? நாட்டிலே மறைக்கப்பட முடியாத விதமான வருக்கள் ஏற்பட்டு விடுகின்றன.

தம்பி! இவைபற்றி நான் இப்போது குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம், இந்தப் பிரச்சினையை அலசிப் பார்த்திடவேண்டும் என்பதற்காக அல்ல; இத்தகைய மோசமான, வேதனை தரத்தக்க சூழ்நிலையின் பின்னணியில், பொதுத்தேர்தல் நடத்தப்பட இருக்கிறதே அதனைக் கவனித்தனையா என்று உன்னைக் கேட்பதற்காகத்தான்.

சட்டம் சமாதானம், ஒழுங்கு இவைகள் செம்மையான முறையிலே காப்பாற்றப்பட முடியாத சூழ்நிலையில்,

உணவு நெருக்கடி பஞ்சம், பட்டினிச்சாவு என்ற அளவு முற்றிவிட்டிருக்கிற சூழ்நிலையில்

சமூகத்தின் எந்த ஒரு முனையிலும், மனிதனைவு இல்லாமல், பிரச்சினைகள் குமுறிக்கொத்தவித்துக் கொண்டிருக்கும் சூழ்நிலையில், பொதுத் தேர்தல் நடத்தப்பட இருக்கிறது.

முடியும்; முயன்றால்!

புன்னுக்கு மருந்திட்டு புன்னகையை வரவழைத்து, மக்களை ஓரளவு மனநிறைவு கொண்டிட்டுச் செய்து பிறகு, பொதுத்தேர்தலில் தமக்கு ஆதரவு அளித்திட வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொள்ள வேண்டும் என்றுதான் எந்த ஆளுங்கட்சியும் என்னும் சொன்னாடினும். ஆனால் காங்கிரஸ் கட்சியோ, பட்டியலிட்ட தீ அடங்கா முன்பு, முன்னுவிட்ட வேதனை விரிவாகியுள்ள வேளையில், ஆத்திரம் பொங்கிடும் நிலையிலே உள்ள மக்களிடம் ஆதரவு பெற்று பொதுத்தேர்தலிலே வெற்றியைப் பெற்றிட முடியும் என்று நம்புகிறது!

பஞ்சமும் பட்டியலியும் கொட்டும் நிலையில், பட்டியலிச் சாவு கண்களை உறுத்தும் நிலையில், அகனிலை தாக்கிடும் நிலையில் எப்படி மக்களை அணுகுவது என்ற அச்சமோ, இந்த நிலையில் உள்ள மக்களிடம் ஆதரவு திரட்டிட முடியுமா என்பதிலே அய்யப் பாடோ, துளியும், காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர்களுக்கு இருப்பதாகத் தெரியக்கூடாது. இதனை என்னென்ன பதா துணிச்சல் என்பதா? அல்லது மக்கள் வேதனையிலே தத்தளிக்கும் வேளைதான் அவர்களின் ஓட்டுகளைப் பறித்திருவதற்கு ஏற்ற வேளை என்ற திட்டம் என்பதா? புரியவில்லை.

பஞ்சத்தைப் போக்க, பற்றாக்குறையை நீக்க, உணவு நெருக்கடியை நீக்க, அகனிலையைக் குறைக்க, எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டிய முயற்சிகளிலே காட்டவேண்டிய தீவிரமோ அக்கசறையோ தென்படுவதைக்காட்டிலும், தேர்தல்பற்றிய தீவிரமும் அக்கறையுமே அதிகமாகக் காங்கிரஸ் வட்டாரத்திலே தெரிந்திருவது காண்கிறோம்.

ஆகவே, காங்கிரஸ்கட்சி துணிச்சல் பெற்றிருப்பது மட்டுமல்லாமல், மக்களின் வாழ்வுபற்றிய அக்கறையுமற்று இருப்பது நன்றாகத் தெரிகிறது.

இந்தப்போக்கு இவ்வளவு வெளிப்படையாகத் தெரியும்போது, எதைக்கொண்டு அல்லது எதைக்காட்டி, மக்களுடைய ஆதரவைப் பெறமுடியும் என்று காங்கிரஸ் கட்சி நம்பிக்கொண்டிருக்கிறது என்பது, உள்ளபடியே புதிராகத்தான் இருக்கிறது.

மக்களைக் கண்டால் வெட்கித் தலுருளிய வேண்டிய பல செயல்கள், காங்கிரஸ் கட்சியுடன் தொடர்பு படுத்திப் பேசப்படுகின்றன. பாராளுமன்றத்திலே எழுப்பப்படும் புரட்சிகள், பத்திரிகைகளிலே விவாதிக்கப்படும் பிரச்சினைகள் ஆகியவற்றைக் கவனிக்கும் போது, காங்கிரஸ்கட்சி மக்களைச் சந்தித்து தனக்கு ஆதரவு அளிக்கும்படி எந்த முகத்தை வைத்துக்கொண்டு கேட்கமுடியும் என்ற சந்தேகம் எல்லோருக்கும் எழுகிறது. ஆனால், பார்வையிலேயே தம்பி! புதிய புதிய படகுமோட்டார்கள் பறக்கின்றன! புதுபஞ்சு சுதர்ச் சுட்டைகளைத் தைக்கப்படுகின்றன! அவர் காங்கிரஸில் சேர்ந்தார்! இவரை இழுத்துக்கொண்டார்கள்! —என்ற பேச்சு பலமாக அடிபடுகிறது. தேர்தல் வேளையிலே காங்கிரஸ்கட்சி மும்முரமாகத் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டிருக்கிறது.

போதுமான அளவு உணவு கிடைக்கவில்லையே! பசி யும் பட்டியலியும் கொட்டுகிறதே என்று பதறுகிறார்கள், மக்கள்; அவர்களைப் பார்த்துக் காங்கிரஸ்

தலைவர்கள், “சரி! சரி! இதுவரையில் திற்கட்கிழமை மட்டும் சாப்பிடாமல் இருந்துவந்தீர்கள் அல்லவா? இனி வியாழக் கிழமைகளிலும் சாப்பிட்டா தீர்கள்! —என்று யோசனை கூறுவதோடு தமது பொறுப்பு முடிந்து விட்டதாகக் கருதிக்கொள்கிறார்கள்.

வரத்துக்கு இரண்டு நாட்கள், கட்டாயப் பட்டியலி கிடக்கவேண்டிய நிலைமைக்கு நாட்டுத் தீர்வாகத்தை மோசமாக் கிவிடப்பற்றாக வெட்ப் படாமல், வருத்தப்படாமல், அதே காங்கிரஸ்கட்சி, எந்த மக்களைப் பட்டியலோடுகிறதோ அதே மக்களிடம் ‘ஓட்டு’ போடும்படியும் வற்புறுத்துகிறது; போடுவார்கள் என்றும் நம்பிக் கொள்ளுகிறது.

தம்பி! படக்காட்சிகளிலே பார்த்திருக்கலாம் பாதகன் ஒருவன், ஒரு நல்ல குடும்பத்தை நாசமாக்கி, அக்குடும்பத்துப் பாவனையைச் சிறைப்பிடித்து, அம்மங்கை அழுத கண்களுடன் இருந்திடும் போது, சவுக்காடித்து “ஆடு! ஆட்டி அணங்கே! ஆடு! ஐயார் மனம் மகிழும்படி ஆடு!” என்று கட்டினாயிருவது போன்ற சம்பவத்தை, அதுபோல, மக்களைப் பட்டியலிச் கொடுமைக்கு ஆளாக்கிவிட்டு, அதிகாரத்தைக்காட்டி, அதேமக்களை, “போடு ஓட்டு!” என்று மிரட்டிப் பறித்திடவும் காங்கிரஸ் திட்டமிடுகிறது.

எதிர்்பார்த்ததைவிட மிக அதிகமான அளவு உணவு நெருக்கடி முற்றிவிட்டிருக்கிறது.

நாலுநாட்கள் தொடர்ந்து மழை பெய்கிறது என்றால், உணவு அமைச்சர் சுப்பிரமணியம் துள்ளிக் குதிக்கிறார் மகிழ்ச்சியால், “பெய்துவிட்டது பெருமழை! பொய்த்துவிட்டது எதிர்க்கட்சியின் ஆரண்! விளைச்சல் அமோகமாக இருக்கப்போகிறது! உணவு நெருக்கடி இனி இராது!” என்றெல்லாம் சிந்துபாடுகிறார். ஆனால், மழை பெருமழையாவது, வெள்ளமாகி விடுவதும், விளைந்ததை அழிப்பதும் நடைபெற்று விடுவது காண்கின்றோம். மகிழ்ச்சி மடித்து படுகிறது; திகைப்பு மேலிடுகிறது; பவீர்மட்டுமல்ல! அமைச்சர் தயாரித்த புள்ளிவிவரங்கள் ‘தீய்ந்து போய்விட்டன’ என்ற, உணவு நெருக்கடி பயங்கரமான வடிவம் எடுக்கிறது.

தேவைப்படும் அளவுக்கு உணவுப் பொருள் கொடுத்துக்கொண்டு வருவோம் என்று அமெரிக்கா கூறிவிட்டது; ஆகவே, உணவு நெருக்கடிபற்றியபயம் வேண்டாம், போதுமான உணவுப் பொருள் கப்பல் கப்பலாக வந்துகொண்டிருக்கும் என்று அமைச்சர் பெருமிதத்துடன் பேசுவந்தார்.

இப்போது அமைச்சரின் குரலிலே வருத்தம் தோய்ந்திருக்கக் காண்கின்றோம்.

ஆகஸ்ட்டு மாதமே கேட்டோம், உடனடியாக உணவுப் பொருள் அனுப்பிக் கொடுக்கும்படி, வரக்கூடாது என்று வகுத்தம் தெரிவிக்கிறார்.

அமெரிக்காவின் அமெரிக்காவிலே ஒரு திடீர் மாறுதல் ஏற்பட்டிருப்பதாகத் தெரிவிக்கப்படுகிறது.

வாழ்க்கைக்கு ஒரு பாடம்!

ஏறம்புகளும் நமக்கு அறிவு புகட்டுகின்றன!

சேமிப்பும் பழக்கமே எதிர்காலத்திற்கு ஆக்கம் தரும்.

சிறு சேமிப்புத் தரும் சிறப்பான திட்டங்களில் இரண்டு, தொடர்வைப்புத் தொகை திட்டமும் (ரெகரிங் டெபாசித் திட்டமும்), வளரும் மாதச் சேமிப்புத் திட்டமும் ஆகும்.

மாதச் சேமிப்பும்	5 ஆண்டு இறுதி
தொகை	யில் கிடைப்பது
ரெகரிங் டெபாசித் ...	ரூ. 5 ரூ. 355
	ரூ. 10 ரூ. 710
வளரும் மாதச் சேமிப்பு ...	ரூ. 5 ரூ. 337.50
	ரூ. 10 ரூ. 675.00

தற்போது, 1-7-72 முதல் இந்த இரு திட்டங்களுக்கும் புதிய சலுகை வழங்குகிறது, சிறு சேமிப்பு நிறுவனம். இந்தத் தேதிக்குப் பின்னர் இந்தத் திட்டங்களின் கீழ், கணக்குத் துவக்குபவர்கள் எதிர்பாராதவிதமாக மரணமடைய நேரிட்டால் 5 ஆண்டு இறுதியில் கிடைக்க வேண்டிய தொகை முழுவதும் உடனடியாக அவர்களது வாரிசுக்குக் கிடைக்கும்.

இந்த ஈட்டுறியைச் சலுகையை வேறு எந்தச் சேமிப்புத் திட்டமும் அளிப்பதில்லை.

இன்றே ஒரு சிறு சேமிப்புக் கணக்கு துவங்குங்கள்.

சிறு சேமிப்புத் துறை,
தமிழ்நாடு அரசு.

உணவுப் பொருள் அனுப்பிக்கொடுக்கும் திட்டம் முடிக்கப்பட்டு விட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது.

இதற்கான காரணம் என்ன என்று ஆராய்ந்து கொண்டிருப்பதன் மூலம், அருவருப்பு தரத்தக்க சில அரசியல் பிரச்சினைகளைக் கிளறிக்கொள்ள முடியும்! ஆகவே, அமெரிக்காவின் போக்கிலே ஒரு மாறுதல் ஏற்படக்கூடாது என்ன என்று ஆராய்வதைக் காட்டிலும், ஏற்பட்டுள்ள உணவு நெருக்கடியைத் தீர்க்கவேறு எங்கிருந்து உணவுப் பொருள் தருவிக்கலாம், எந்த முறையில் என்பதுபற்றிய ஏற்பாட்டினைக் கவனிப்பதே முக்கியமானதாகும்.

ஆனால் காங்கிரஸின் பெரிய தலைவர்கள் இதிலே கவனம் செலுத்துவதைவிட, யாரைப் பிடித்திழுத்து எந்தத் தொகுதியிலே நிற்கவைக்கலாம் என்பதிலேதான் மிகுந்த அக்கறை காட்டிக் கொண்டுள்ளனர்!

தம்பி! காங்கிரஸின் பெரிய தலைவர்கள், தமது கட்சியிலே கொள்கைத் தூய்மை மாய்ந்து போய்விட்டதனாலேயும், தமது ஆட்சியினாலே மனம் குமுறிப் போயுள்ள நிலைக்கு மக்கள் சென்று விட்டதனாலேயும், இனி அந்த மக்களுடைய என்பான ஆதரவைப் பெற முடியாது என்ற முடிவுக்கு வந்துவிட்டனர். ஆதரவை இனிப் பெற்றுக்கொள்ள, அச்சமூட்டும்

முறையையே மேற்கொள்வது என்று திட்டமிட்டு விட்டனர், அதற்காக, எவராக இருப்பினும், அவருடைய முன் தொடர்புகள் யாதாக இருப்பினும் கவலையில்லை அவர் பெரிய புள்ளியா, ஆள் கட்டு உள்ளவரா, ஜாதி உணர்ச்சியைத் தூண்டி பலம் பெறத்தக்கவரா, பணத்தாலே மக்களை விலக்கு வாங்கக் கூடியவரா என்ற இவைகளை மட்டுமே கணக்கில் கொண்டு, புதியவர்களைப் பிடித்திழுத்துக் காங்கிரசுக்குப் பலம் சேர்க்கின்றனர்.

தம்பி! இரண்டொரு திங்களுக்கு முன்பு ஒரு நகரத்தில், நமது கழகக் கூட்டம்; நான் பேசினேன்; அன்று அக் கூட்டத்திற்குத் தலைமை வகித்தவர், நமது கழகத்தவர், ஆண்டு பலவாக; எனக்கு நண்பர்; காங்கிரசுத் தோற்கடிக்கப்பட வேண்டும் என்பதிலே ஆர்வம் கொண்டவர்.

அவர், அன்றைய கூட்டத்திலே காட்டிய ஆர்வம், அனைவரும் பாராட்டத் தக்கதாக இருந்தது.

[அடுத்த இதழில் முடிவுறும்]

தொடர்கதை :

மெல்லிய காதல்

புலவர் தி. நா. அறிவுஒளி

‘வருகிறாயா?’—என்ன கேள்வி இது?

‘வர மாட்டேன்’ என்றால், என்னை விட்டுவிட்டுப் போய்விடுவார் போலும்!

‘வந்தாலும் வா; வராவிட்டாலும் போ!’ என்னும் கொள்கையா இது?

அல்லது...

‘வராதே’ என்பதை வெளிப்படையாகச் சொல்ல முடியாத நிலையில் அழைத்த பொய் அழைப்பா?

எண்ணப் பாம்புகளை வெள்ளிவிதி மிகத் திறமையாக அடக்கினான்.

“உங்கள் விரும்பம் போலச் செய்யுங்கள்” எனச் சூழ்ச்சியும் வீரமும் மிக விடைகூறி வென்றான் வெள்ளிவிதி.

அவன் விடையை எதிர்பாராமல் துறவிபோல உள்ளே சென்று விட்டான்!

அவன் விடையால் ஒரு தெளிவும் அடைய முடியாமல் சூழம்பிய புகழேந்தி படுக்கையில் படுத்தான்.

அவன் ஆர்வமெல்லாம் மங்கியிருந்தது.

மடிமை அவனறிவில் குடிவாழ்ந்தது.

49

இரவு உடைக்குள் பளிங்குப் பாவை நடமாடுவது போலப் பாலு அறைக்குள் வந்தான்.

கட்டிஎமை மேனியின் பெண்மைக் கவர்ச்சியின் செருக்கு விம்மி மதர்த்துப் பொங்கி வழிந்தது.

அளவு—அழகு—அமைப்பு—செழிப்பு—கதிர் வீசும் கொள்ளை இளமையெல்லாம் மேனாட்டு நாகரிக மெல்லுடைக்குள்ளிருந்து கண்களைப் பறித்தன.

கொக்கு முகம் மழித்தபடி ஓரக்கண்ணால் அவனைப் பார்த்தான்.

சோம்பல் முறித்தவன் நாற்காலியில் நெளிந் தொசித்த நிலையேமர்ந்தான். ஆங்கில நாளேட்டை எடுத்துப் பார்த்தலானான்.

“பாலு!”

“உம்”

“புகழேந்தி பக்கம் ‘வெற்றி ஏற்பட்டு விட்டதே’”

“உம்”

“என்ன பாலு? எதற்கெடுத்தாலும் ‘உம்’ தானா?”

“ஊம்?”

“பாலு, உனக்குச் சில நாட்களாக மனநிலை நன்றாக இல்லை போலிருக்கிறதே”

“ஊம்”

“பேசு பாலு”

“என்ன சொல்வது?”

“புகழேந்தியின்மீது ஒரு குற்றமும் மெய்ப்பிக்கப் பட வில்லையென்று திர்ப்பாகி விட்டதே”

“உண்மைதானே?”

“என்ன? என்ன? உண்மையா? என்ன நீயும் பகைவன் பக்கம் பேசுகிறாயே?...பாலு ஒரு செயலில் ஈடுபட்டுத் தோல்வியடையலாமா? பாலு, இதுவரை நீ தோற்றதுண்டா? எடுத்த செயல் எல்லாவற்றிலும் வெற்றி! வெற்றி! என வெற்றி முழக்க மிட்ட வளல்லவா பாலு? ஏன் இப்போது உன் முயற்சி தோற்றது?”

“உனக்கும் எனக்கும் போதாதகாலம்!”

வெடுக்கெனத் திரும்பினான் கொக்கு. சுரீரென மழித்தக் கத்தி அவன் கண்ணத்தில் கிழித்திடவே செங்குருதி வெண்ணுரைகளில் கலந்து வழிந்தது

வலி—அச்சம்—எரிச்சல்—மன உடைச்சல் எல்லாம் கொக்குவை எள்ளி ஆடின.

“ஆ!” எனக் கூவிய கொக்கு விரைந்து முகம் சுழித்து துடைத்துக் குருதி வழியாதபடி மாவு பூசினான்.

“பாலு, சென்னையில் என்ன நடந்தது?”

“ஒன்றுமில்லை என்று எத்தனை முறை சொல்ல வேன்? என் சொந்த வாழ்க்கையைப்பற்றி நீ கேட்கக் கூடாது. அது நாகரிகமில்லை.”

“சரி, உடன்படுகிறேன். ஆனால், உனக்கு ஏதேனும் துன்பம் நேர்ந்திருந்தால்...”

“துன்பம் நேர்ந்தது. முகிலன் என்னுயிரைக் காப்பாற்றினார். அதனால், அவர் வழக்கில் மேற் கொண்டு ஈடுபட்டேன். என்விடம் பணம் இருப்பதறிந்து கள்வர் சிலர் வளைத்துக் கொண்டனர். தற்செயலாக முகிலன் வந்து மீட்டார்.

அவர் வராவிட்டால் என்ன நேர்ந்திருக்குமோ... அப்பா! நினைத்தாலே ருஜு நடுங்குகிறது!”

சிலிர்த்தது பாலுவின் மேனி. அவள் விழிகளில் துன்பமும், வெறுப்பும், பழிவாங்கும் வெறியுணர்வும் படமெடுத்தாடி மறைந்தன.

“பாலு, நீ தனியாகச் சென்னைக்குச் செல்லாதே”

“ஏன்? உனக்குத் தனியாக இருக்க அச்சமாக இருக்கிறதா?”

“ஐ”

கரீரென நகைத்தான் பாலு.

உடலை வளைத்து நெளித்து ஓவிய நாடகக் கோலங்களை உண்டாக்கி அழகுடல் அரங்கில் விழி விரிந்துகொப் படைத்தான்.

வண்ணமிகு படைப்புகள்
வர்ணமய உலகம்
அதுவே கோ-ஆப்டெக்ஸ் உள்ளடக்கம்

பட்டுகள் பிரமாதம்-நெசவோ நெஞ்சையள்ளும்

- ★ குர்தாக்கள்
- ★ பேல் பாட்டங்கள்
- ★ லுங்கிகள்
- ★ சேலைகள்
- ★ உங்கள் உள்ளம் ஏங்கும் சிருஷ்டிகள்

கோ-ஆப்டெக்ஸ் படைப்புகள்

கோஆப்டெக்ஸ்

காலப்போக்கிற்கு ஏற்ற வர்ணஜால ஆடைகள் . . .

கோ-ஆப்டெக்ஸ் சகாயமான விலை! ஆதாயமான உழைப்பு!

தமிழ்நாடு கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவு சங்கம் லிட்.

(பாலசுந்தரம் பிஷ் டீங்ஸ்)

எழும்பூர்

::

சென்னை-8.

கோக்கு முகவாய்க் கோடியை விரல்களால் வருடியவாறு ஆழ்ந்த எண்ணத்தில் முழுகினான். வாடுவையில் மேலுட்டிசை முழங்கியது.

“வழுதி, நமக்கு உதவிதானே செய்தான்—பாலு?”

“ஆமாம்.”

“பிறகென்ன? வழக்கு எப்படித் தோற்றது?”

“வழுதி ஒருவன் வழக்கைக் கெடுக்க முயன்றால் போதுமா? நச்சினுர்க்கினியர் அரசியல் தொடர்புடையவர் என்று அவர் உதவியை நாடினோம். முகிலன் உன்னையும் என்னையும்விட அறிவுள்ளவர். ஏன் நச்சினுர்க்கினியரையே வீழ்த்தும் அளவுக்கு வலை விரித்து விட்டார்!”

“என்ன?”

“ஆமாம். முகிலனை நீ முட்டால் எனத்தப்புக் கணக்கு போட்டிருக்கிறாய்! அவருடைய அறிவும் செயற்றிறமும் அவருக்கு எதிர்காலத்தில் உண்மையிலேயே பெரிய தகுதிகளைக் கட்டாயம் தரும்.”

“பாலு! பகைவனைப் பாராட்டாதே; பழி அவன் வீழ்ச்சி அப்போதுதான் உறுதியாகும்.”

“கோக்கு, நீ மக்கு முகிலனைப் பழித்தால் நாம் தான் முட்டான் பட்டம் பெற நேரும்.”

“உம் சொல்லு.”

“நச்சினுர்க்கினியருக்கு உள்ள ஆற்றலை அவர்

கட்சியிலேயே வீழ்த்தக்கூடிய வகையில், அவருடைய குற்றங்களைக் கண்டுபிடித்து, அவரின் அரசியல் எதிரிகளுக்குக் கொடுத்து விட்டார் முகிலன். இதை யறிந்த நச்சினுர்க்கினியர் நமக்கு உதவ முன்வர வில்லை. நீமை அவர் பயன்படுத்திக் கொண்டார். அவர் நமக்குப் பயன்படவில்லை. உம்.”

“முகிலன் உதவி இல்லாமலிருந்தால் புகழேந்தி கட்டாயம் வீழ்த்திருப்பான் அல்லவா?”

“ஆமாம். ஆனால், புகழேந்தியும் தன்மீது ஒரு குற்றங்குறைகூட இல்லாதபடி பணியாற்றியிருக்கிறானே! அவனைக் குறித்து மேல் அலுவலர் எல்லாரும் பாராட்டுகின்றனரே! உன்னால் அத்தகை நற்பெயர் வாங்க முடியவில்லையே!”

எனக் கூறிய பாலு குளிக்கும் அறைக்குள் நுழைந்தான்.

அழகு திரையிலிருந்து விடுதலை பெற்றது. வெற்றிர் அவருடலைத் தழுவிவருடியனைத்தது. நீரும் அவள் மேனியில் பட்டுச் சிலிர்த்தது.

குளிக்கும்போது தனக்குள் தானே பாலு பேசிக் கொள்ளலானான்.

(வாரும்)

சிறுகதை

புதுப் பண்ணையார்

— பழனி —

காசிதாசன்

சந்திரா மாடிமேல் நின்று கொண்டிருந்தாள். கண்ணுக்கு எட்டிய அரம் வரை குமார் உருவம் தென்படவே இல்லை. மாடியிலிருந்து பார்த்தால் குமாரின் குடிசை நன்றாகத் தெரியும், ஒலைக் குடிசை முன்னே ஒரு தென்னை மரம் இதுதான் குமாரின் வீட்டு விவாசம். காலை யிலேயே வந்துவிடும் குமார் இரண்டு நாட்களாகக் காணவில்லை. அவன் மண் வருந்தியது. ஏன் வரவில்லை — ஒருவேளை வெளியூர் எங்கேனுமே சென்றிருப்பாரா? அவன் எண்ணம் அலைமோதிற்று. எப்படியும் அவர் வீட்டுக்குச் சென்று பார்த்து வீட்டு வருவதென்று முடிவு செய்தான். சந்திரா ஒரு பணக்கார வீட்டுப் பெண். பண்ணையார் தனசேகர முதலியாரின் ஒரே வாரிசு. குமார் அதற்கு நேர் விரோதி. மிகவும் ஏழை. ஒண்டிக் கட்டை, உடலைத் தவிர சொத்து என்று சொல்லிக் கொண்டவற்கு அவனிடம் ஏதுமில்லை. அவன் சந்திராவின் வீட்டில் வேலை செய்து வந்தான். மிகவும் நம்பிக்கையானவன். கொடுத்தவேலையை ஒழுங்காகச் செய்து முடிப்பான். ஆகையினால் தன் தனசேகர முதலியார் குமாருடத்தில் அதிக மதிப்பு கொண்டு நின்றார். குமாரின் அழகைக் கண்டு பிரமித்தாள் சந்திரா. பெண்களின் மனதில் ஆசை புகுந்துகொண்டால் அது அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் நீங்காது, வலுவடையும். அதுபோல வே சந்திரா குமாரை மாணசிகை மாக மனதார விரும்பிவிட்டாள், அவனே தன் வருங்கால கண

வன் என்றும் வரித்துவிட்டான். ஆகவே அவளைப் பொறுத்தவரை அவன் கணவனுனான். சந்திராவுக்குத் தாயில்லை, தந்தை மட்டும் தான். பெரிய பண்ணை. ஏடுபிடி ஆட்கள், வேலைக்காரி இத்யாதிகள் மூலம் சந்திரா மனநிறைவைப் பெறவில்லை. இவைகளுக் கிடையில் அவ்வப்போது வந்து போகும் குமாரைப் பார்த்து மனம் திருப்திபடுவான். ஆனால் குமாரோ இதைப்பற்றி யெல்லாம் துளிகூட நினைக்கவில்லை.

ஒருநாள் மாலை நேரம். நெல் மூட்டைகளை அடுக்கிவிட்டு வெளியே வந்த குமார் தனக்கு எதிர்த்தாற்போல் சந்திரா நின்று கொண்டிருப்பதைக் கண்டான். 'இந்தாங்க காபி' என்றும் ளரை நீட்டினான்.

"என்னங்க காபியா? எனக்கா?"

"ஆமாங்க, ஏன் சாப்பிடமாட்டீங்க?"

"இல்லை. நான் உங்கள் வீட்டு வேலைக்காரன், எனக்கு நீங்களே காபி தருவதென்றால் என்னால் நம்பமுடியவில்லை. அதனால்தான்."

எங்கள் வீட்டு முன்னேற்றத்திற்காக இரவு பகலாக உழைக்கிறீர்கள்—அப்படியிருக்க நான் உங்களுக்கு காபி கொடுப்பதில் என்ன தவறு? மேலும் உங்களைப்போல் உண்மையில் உழைப்பவர்கள் யாரும் இருக்கமாட்டார்கள்,

"அப்படிச் சொல்லாதீர்கள்—ஏதோ என் கடமையைச் செய்திருேன் சரி கொடுங்க" என்று காபி தவன்ற வாங்கி ஒரே முச்சாக குடித்துவிடுகிறான். "ஆமாம் இது

என்ன நெல் காபிபோல் தெரிகிறது." ஆமாம் என்பதற்கு அடையாளமாக தலையைச் சந்திரா.

குமாரின் தேவைகளை அவ்வப்போது கவனித்துவந்தான். ஆனால் இவைகளை யெல்லாம் ஏதோ பாசத்தால் செய்கிறான் என்று தான் குமார் நினைத்தான் பாவம்! இதைப்பற்றி யெல்லாம் நினைக்கும் நிலையில் அவன் வசதியில்லையே. ஐந்தாறு நாள் கழிந்திருக்கும், வேலைகளையெல்லாம் முடித்து விட்டு தின்னேமீது அமர்ந்தான் குமார். உடலில் சோர்வு இருந்தது. வீட்டிலிருந்து வெளியே வந்த சந்திரா "ஏங்க, வெந்நீர் தயாராக இருக்கிறது குளித்துவிட்டுப் போங்களேன்..."

"வேண்டாம் சந்திரா வீட்டிற்குப் போய்விடுகிறேன்."

"ஏங்க, உங்க வீட்டிலே யார் இருக்கா நீங்களேதானே அடுப்பை பற்றவைக்கணும், நீங்க இங்கேயே குளியுங்க.....இதுவும் உங்க விடுதானே!"

"ஆமாம், சந்திரா இதுவும் எங்க வீடுதான். ஆனால் வசதிகளை அனுபவிக்க அவ்வ."

"ஹா அப்படின்னா நீங்க இங்கே குளிக்கவே மாட்டீங்களா?

"ஏம்பா, குமார்.....குமுந்தை இவ்வளவுதான் சொல்லுதே குளிச்சிட்டுத்தான் போய்சேன்!... என்னுள் அப்போது அங்குவந்த தனசேகர முதலியார். சரி என்று குமார் குளிக்க ஒப்புக்கொண்டு பாத்திரம்னுள் நுழைந்தான்.

சந்திரா தன்மீது வைத்திருக்கும் அளவுகடந்த அன்பைப்பற்றி அதிசயப்பட்டாள். இப்போது நாளுக்கு நாள் அதிக அன்பு காட்ட ஆரம்பித்தாள் சந்திரா. தன்மீதும் அக்கரை காட்ட ஒரு ஜீவன் இருப்பதைக் கண்டு உள் ள்லா மகிழ்ச்சி அடைந்தாள் குமார்.

அன்று தனசேகர முதலியார் மண்டியிலிருந்து வரவேண்டிய பாக்கித் தொகையை வாங்கிவர பக்கத்து டவுனுக்குச் சென்றுவிட்டார். செல்லும்போது குமாரை அழைத்து வீட்டைப் பார்த்துக் கொள்ளும்படியும், தான் வர நேரமாகலாம் என்றும் சொல்லியிருந்தார். தன் முதலாளியின் கட்டணையை நிறைவேற்ற திண்ணையிற் அமர்ந்திருந்தான் குமார். சந்திரா மட்டும்தான் வீட்டிலிருந்தாள்.

சந்திரா வெளியே வந்தாள்.

“என்னங்க நீங்க எனக்குக் காவலா?”

“ஆமாம்”

“வெளியே பயிரை மேயுமா?... அப்படியா ஒரு பழமொழி இருக்க ஆங்கா?”

வெளி எப்படி சந்திரா பயிரை மேயும். அப்படி மேய்ந்தால் அது வேலியாக இருக்க முடியாது.

“ஏங்க, அந்த வேலியாக நீங்க எனக்குத் தாலி கட்டிபடங்கள்னு

“சந்திரா—அவளுக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. ஒரு கிலோ சர்க்கரையில் ஒரு ஏறும்பு விழுந்ததுபோல் இருந்தது.”

“ஆமாங்க, நான் உங்களை மனமார விரும்புகிறேன். உங்களை இப்பவே அடையவும் துடிக்கிறேன்... உணர்ச்சி நிலையில் அவள் விழிகள் சிவந்தன.

“சந்திரா, எதற்கும் அளவு வேண்டும்; அது அது அந்தஸ்திற்குத் தகுந்த மாதிரிதான் ஆசைப்பட வேண்டும்.”

“தெரியது, குமார் நீங்க ஏழைன்னு சொல்ல வரீறங்க— அதெல்லாம் தெரிந்ததுதானே, பணம் என்னங்க இன்னக்கு இருக்கும்...” சந்திரா, பணம்தான் இந்த உலகின் ஜீவநாடி. அது இல்லைமேன்றால் உலகில் ஒன்று மில்லை. பணம்தான் என்போன்ற வர்களுக்குக் கெல்லாம் ஜீவன். அது

உம்மைப் போன்றவர்கட்கு அழகுப் பொருள். பணமே இருக்குமிடம் உங்கள் இல்லம். பணத்தையே பார்க்காதவன் நான் பசியையே பார்த்துப் பழக்கப்பட்டவன். உன் வீட்டு வேலைக்காரன்— நீ இரும் வேலையைச் செய்வான் பிச்சை மாதிரி சாப்பிடும் நான் உன்னை—இந்த வீட்டு ஏஜமா னியை எப்படி மணக்க முடியும்? இறைவனின் இன்னருளால் நாம் இருவரும் நலமாய் இருக்க அவரவர் வழி நடப்பதே நன்று சந்திரா. முடவன் கொம்புத் தேனுக்கு ஆசைப்படலாமா? எட்டாத பழத்துக்கு கொட்டாவி விடலாமா?”

“எட்டாத பழமாக இருக்கலாம் அதுவே அறுந்து உங்கள் வாயில் விடும்போது...”

“புறன் தான் போகும் ஏழைக்கு ஆயிரம் ரூபாய் கீழே இருந்து கிடைத்தாலும் திருடித்தான் இருக்கிறான் என்ற சந்தேகம் வருவது இயற்கை. இதை இதோடு விட்டுவிடு சந்திரா. சுப்பண்ணை — மாயை — சிந்தித்து செயல்படு. எத்தனையோ பண்ணையார் வீட்டு பிள்ளைகள் உணக்காக காத் திருக்கிறார்கள்.”

“அறிவுரை முடிந்து விட்டதா? குமார். இதோ பாருங்கள் நான் உங்களை விரும்புகிறேன் — உங்களை யேதான் மணந்துகொள்வேன். அப்படி யில்லையென்றால்...

சந்திரா... வா—சாப்பாடு போடு — பேச்சை மாற்றினான். மௌனமாக உணவைப் பரிமாறினான். வேண்டுமென்றே அவள் கையை அவள் கைமீது உரசவிட்டான். அவள் ஒன்றும் புரியாமல் அந்த இன்ப நினைவில் பதிந்திருந்தாள். சிறிதுநேரம் கழித்ததும் தனசேகர முதலியார் வந்ததும் குமார் விடைபெற்றுக்கொண்டு தன் வீடு திரும்பிவிட்டான். அன்று சென்ற வந்தான் இன்னும் திரும்பி வரவில்லை. ஒருவேளை இங்கு வராமலேயே இருந்து விவராரா? என்று சந்தேகித்தாள். குமாரின் வீட்டை அடைந்து உள்ளே நுழைந்தபோது திகென்றிருந்தது சந்திராவுக்கு. அங்கே கட்டிலில் தாடி மீசையுடன் உடல் நலம் குன்றி உடல் இளைத்து படுத்துக் கிடந்தான் குமார். அருகில் சென்று நெற்றியில் கையை வைத்துப் பார்த்தபோது ஒரு அதிகமாகவே இருந்தது.

“என்னங்க, உங்க உடம்புக்கு என்ன? சொல்லுங்கள்—”

“சந்திரா, உங்க வீட்டிலிருந்து வந்த அன்றிலிருந்து ஒரே ஐரம் தலைவா— எதைச் சாப்பிட்டாலும் வெறுப்பு—

“இருக்க... வரீரேன்.”

வீட்டை விட்டு வெளியே வந்தவன் நேரே கடைவீதிக்குச் சென்று பாலும், ரொட்டித் துண்டையும் வாங்கிவந்து ரொட்டியை பாலில் நனைத்துச் சிறிது சிறிதாகக் குமாரின் வாயினுள் குழந்தைக்கு தாய் சோறு உண்டிவதுபோல அன்புடன் ஊட்டினான். குமாருக்குச் சிறிது தெம்பு ஏற்பட்டது. இதபோலவே தினமும் அவன் அவனை கவனித்து வரலானான்.

இப்போது குமாரின் உடல்நலம் முன்போலவே பூரண நலம் அடைந்து விட்டிருந்தது. குமாரின் முன்னேற்றத்திற்கு, உடல் நலத்திற்கு பாடுபட்ட சந்திராவை அவன் மனம் நாடியது— இதுவரை ஒதுக்கியிருந்த குமார் இப்போதெல்லாம் அவளுடன் அன்புடன் பேச தலைப்பட்டான் இது ஒரு பெரிய வரமாகவே இருந்தது சந்திராவுக்கு. இந்த விஷயத்தை எப்படி அப்பாவிடம் ஆரம்பிப்பது என்று அவளுக்குத் தெரியவில்லை.

நாட்கள் சென்றன.

பக்கத்து ஊர் பண்ணையார் அன்று சந்திரா வீட்டுக்கு வந்திருந்தார். தனசேகர முதலியார் அவரிடம் பேசிக் கொண்டிருந்த போதுதான் சந்திராவை பெண் கேட்க வந்திருக்கிறார் என்ற விஷயம் அவளுக்கு விளங்கியது.

வேளிவருகிறது!

‘காஞ்சி’

அறிஞர் அண்ணா - பொங்கல்
சிறப்பு மலர்

பேரறிஞர் அண்ணாவின் படைப்புக்களுடன்

கழகத் தலைவர் கலைஞர்

கழகப் பொதுச்செயலாளர் நாவலர்

மற்றும்

அமைச்சர் பெருமக்கள்

அருந்தமிழ்ச் சான்றோர்கள்

இனிய தலைமுறையின்

இலட்சிய எழுத்தாளர்கள்

அகாஷின் எழுத்தோவியங்களைத் தாங்கி - எழில்மிகு
பூவண்ண முகப்போடு தைத்திங்களில் வெளிவரவிருக்கிறது.

கவிஞர் மணிவேந்தன் அவர்களின் “பயிற்று மோழிப் பாசியம்”
சிறப்பு மலரில் இடம் பெறுகிறது.

கவிஞர் தமிழ்ச் சுரபியின் “அண்ணா பிள்ளைத் தமிழ்” தொடரோவியம்
சிறப்பு மலரிலிருந்து தொடர்ந்து வெளிவரவிருக்கிறது.

விவரங்கட்கு:

மேலாக,

“காஞ்சி” அலுவலகம் :: காஞ்சிபுரம்-3.

தனசேகர முதலியாரும் பெண்ணைக் கேட்டுச் சொல்வதாக கூறி அனுப்பி விட்டார். அன்று மாலையே குமாரிடம் விஷயத்தைக் கூறினான் சந்திரா. “அதற்குத் தான் சந்திரா அப்போதே சொன்னேன்...கேட்டாயா! இப்போது என்ன செய்வது எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை.” என்றான் குமார்.

“சரி...நீங்கனே— எங்கப்பாவை பெண் கேளுங்களேன்.”

“என்ன சந்திரா இது, கிண்டல் செய்கிறாயா?”

“இல்லிங்க கேட்டுப் பாருங்க லேன்”.

“ஏதாவது திட்டி பேசினிட்டால்...காரியம் கெட்டுவிடுமே—”

“அப்போது நானும் அங்கு தானே இருக்கப் போகிறேன்—”

“வேண்டாம் சந்திரா. நீயே உன் அப்பாவிடம் சொல்லிவிடு.” இரவு சாப்பாட்டு நேரம். தனசேகர முதலியார் சாப்பிட்டுக்கொண்டிருந்தார்.

“சந்திரா...உனக்கு எப்படியும் இந்த வைகாசியில் கல்யாணத்தை முடிச்சிடணும்...உனக்குப் பிடித்த பண்ணையார் பிள்ளையை சொல்லேன் அவனையே மாப்பிள்ளையாக் கிடதேன்—”

அப்பா—

என்னம்மா—

“பண்ணையார் பிள்ளைதான் மாப்பிள்ளையா வரணுமா?”

“ஏம்மா—நம்ம அந்தஸ்துக்குத் தகுந்த மாதிரிதானே...சரி வேறு யாரை மாப்பிள்ளையா நெனச்சிருக்கே...பண்ணையார் பையனை மாப்பிள்ளை ஆக்காம கூலிக்காரனையா மாப்பிள்ளையாக்கச் சொல்கிறாய்?”

“ஆமாம் அப்பா...” நம்ம குமாரைத்தான்—”

பிசைத்த சோற்றை மீண்டும் பிசைத்து கொண்டு உருட்டிக் கொண்டிருந்தார்...தனசேகர முதலியார்...நன்றாக யோசித்துத் தான் சொல்கிறாயா சந்திரா—”

“ஆமாம் அப்பா அவர் மிகவும் நல்லவர்—”

குமாரைப் பற்றி எங்கிட்டேயே சொல்றியாம்மா...அவன் எப்படி என்னிடம் விசுவாசம் கொண்டுள்ளான் என்பது எனக்குத்தாம்மா தெரியும். இப்படி ஒரு நல்ல மாப்பிள்ளையை, ஏழைன்னுகூட பார்க்காமே தேர்ந்தெடுத்து இருக்கிறாயே நீதாம்மா எம்பொண்ணு...அது சரி...அந்த குமார் இதற்கு சம்மதிக்கணுமே—குமார் ஏழை ஆனாலும் ரோஷக்காரன்— “அவர்கூட சம்மதம் சொல்லிவிட்டாரப்பா அதன் பிறகுதான் உங்ககிட்டே சொன்னேன்—”

“சந்திரா...அப்படியானால் குமாரைப் பார்த்து விஷயத்தைக் கூறி அழைத்து வருகிறேன்..... இனிமேல் நம்ம வீட்டுக்கு குமார் தான் புதுப்பண்ணையார்...”

புதுப்பண்ணையாரை வரவேற்க செந்தாமரை முகத்துடன் காது துக்கொண்டிருந்தாள் சந்திரா.

[4-ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி]

“பணம்” வாங்கும் டாக்டர் கிடையாது; பொது மருத்துவம், வயதானவர்களுக்கெல்லாம் பெஸ்ஷன்...இப்படிப் பல வசதிகள்! பழைய அரண்மனையும், அதைச் சுற்றியுள்ள இடமும் கண்களைக் கவரும். 1338-ல் கட்டப்பட்ட ஒரு மாதா கோவில். அங்கு தெரிய மணிக்கூண்டு. ஒரு மணி முடியும்போது மணிக் கண்ணுக்கு வெளியே சில சிலைகள் வந்து நாட்டியமாடுகின்றன; இசையும் கேட்கிறது. ஏராளமான சுற்றுவாக் குழுவினர் இதனை ரசிக்கக் காத்துக் கிடக்கிறார்கள்!!

பாரிஸ் பட்டணம்! எந்தப் பெரு நகரத்தை யெடுத்துக் கொண்டாலும் இடையில் ஆறுகள் அமைந்துள்ளன. இவ்வண்டனில் தேம்ஸ்! அருவிவில் லைன்! பாரிசில் சீன் நதி! இந்தியின் இடதுபுறம் புதிய பாரிஸ்—வலதுபுறம் பழைய பாரிஸ். ஆகா! அற்புதமான கலையமைப்புக் கொண்ட கட்டடங்கள்! எங்கு பார்த்தாலும் வியக்கத்தக்க சிலைகள்! ‘ஆபரா ஹவுஸ்’ என்பது மாவீரன் நெப்போலியன் கட்டியது. கட்டட வாயிலில் இசை மேதைகளான மோசார்ட், பெதோவன் போன்றோருக்குச் சிலைகள். ஓர் அற்புதமான கலையைக் கண்டேன். அந்த அழகுச் சிலையின் கையிலும் முகம் பார்க்கும் கண்ணாடி—கல்லில்தான்! அக் கண்ணாடியில் அந்தச் சிலையின் தலை தெரிவது போலச் சிறிப் படித்தள்ளாள். ஐரோப்பிய நாடுகளின் பெரு நகரங்களில் கார் நிறுத்துவதென்பது பெரும்பாடு. கார் நிறுத்த மட்டும் பல மாடிக் கட்டடங்கள் உள்ளன. பாரிசில் ஒரு கட்டடம்! பல அடுக்கு மாடி! ஒவ்வொரு மாடியிலும் வரிசை வரிசையாக ஆறுதிரை கார்கள், ‘லிப்ட்’ மூலம் கொண்டுபோய் நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. நாமும் இன்னும் சில ஆண்டுகளில் இப்படிப்பட்ட கட்டடங் களைச் சென்னையில் எழுப்ப நேரலாம். நெப்போலியனின் வெற்றியின் சின்னமாக ஒரு மாதா கோயில்; அதனைச் சுற்றி 52 பெரிய பெரிய தூண்கள்; 52 வாரங்களைக் குறிக்கிறதாம். லூயி மன்னனும் உருவாக்கப்பட்ட பெரிய தெரு “ஸ்கெயர் காங் காட்.” பிரெஞ்சுப் புரட்சியைப் பற்றிப் படித்த நான் இங்கே எந்த இடத்தில் லூயி மன்னனின் சிறத்தைக் கொய்தார்கள் என்று தேடினேன். நெப்போலியன் கட்ட ஆரம்பித்து அவனுக்குப் பின்னும் முடிக்கப்பட்ட ஆர்ச் ஆப்டிரையர்ஸ் விருந்து வரிசை வரிசையாக 12 தெருக்கள் பிரிந்து செல்வது அழகாயுள்ளது. நெப்போலியன் படித்த காலேவோர்! என்னுமில்...புரட்சிக்குப் பிறகு தற்காலிகமாக மன்னர் குடும்பம் தங்கியிருந்த மானிகை, அதனுள்ளே உலகம் வியக்கும் ‘மோனூ லிசா’ ஓவியமிருக்கிறது. பெயர் பெற்ற நாட்டார் டாம் சர்ச்சுக்குப் போனோம்.

பாரிஸ் என்றால் ‘ஈபிள் டவர்’ எல்லாருக்கும் கவனம் வரும். ஒப்பற்ற இந்தக் கோபுரத்தை ஒரு கண்காட்சியின் போது கட்டினார்களாம். பிறகு அதை இடிக்கவேண்டும் என்று பாரிஸ் மாநகராட்சி முடிவு சட்டியதாம். முழுதும் எக்காவனதால், கட்டியதைவிட இடிக்க ஆகும் செலவைக் கணக் கிட்டு, ‘இப்படியே இருந்துவிட்டுத் தொலைக்கும்!’ என்று விட்டு விட்டார்களாம்!

பாரிசிவிருந்து 12 மைல் தொலைவில் இருப்பது

வெர்சேல்ஸ் நகரமாகும். அட்டா! அங்கு நுழைந்த துமே மன்ன உடல் புல்லரித்தது. எப்படிப்பட்ட அரசன் என்பது லூயி மன்னனுக்கு; மன்னன் வாழ்ந்த இடம்...மாகாராணி அண்டாய்வட், கீழே ரொட்டி, ரொட்டியென்று பரதவித்த மக்களைப்பார்த்து, ‘ரொட்டி கிடைக்கவில்லையா? கேசுக்காப்பிடுங்களைன்!’ என்று சொன்ன மாடம், அரசனின் வீருந்து மண்டபம் எல்லாவற்றையும் பார்த்தேன். ஒப்பற்ற அரண் மனை! இவ்வழிப் பார்த்த பிரெஞ்சு நாட்டின் குடிசை வாசிகள், ‘புரட்சி! புரட்சி!’ என்று பொங்கியதில் ஆச்சரியமில்லை, இரவில் “விடோ” என்கிற நடன அரங்குக்குச் சென்றிருந்தோம். சுற்றுலாவாசிகளுக்கு ஒரு ‘சொர்க்கம்’ இது! டிக்கெட்டை நமது தூதரவர கம் மூலம் ஏற்பாடு செய்து கொள்வோம். ‘விடோ’ ‘மறமையன் ரோஞ்’ போன்ற நடன அரங்குகளை அவசியம் பார்க்க வேண்டும்! வெறும் நாடக அரங் கில் புகழ்பம் வருகிறது...எரிமலை மெடிக்கிறது... ஒரே சமயத்தில் 50க்கு மேற்பட்ட குதிரைகள் ஒடி வருகின்றன...எப்படித்தான் செய்கிறார்களோ?

பாரிஸ்!

ஆகா, எவ்வளவு சிலைகள்! ஒருவரைக் கேட் டேன். “ஜெர்மனியில் ஹிட்லர் படையெடுத்த போது ஏன் எதிர்க்காமல் சரணடைந்தீர்கள்?”. “எங்கள் புராதனச் சின்னங்களும் பாரிசின் அழகும் குண்டு விச்சால் பாழாகாமலிருக்கத்தான்!” என்று அவர் பதில் சொன்னார்!!

ஜெனிவா—ஸ்விட்சர்லாந்தின் தலைநகர் சேர்த் தோம். ஐரோப்பிய நாடுகளுக்குள் எங்குச் செல்வ தென்றாலும் ஒருமணி, முக்கால்மணிதான் 125 நாடுகள் உறுப்பினர்களாகியுள்ள உலக சுகாதார (W. H. O.) நிறுவனத்தின் எட்டாவது மாடியில் உட்கார்ந்தபடி ஆல்பஸ் மலையின் அழகை ரசித் தோம். ஐரோப்பிய நாடுகளில் காணப்படும் பர பரப்பு இங்கிலை. டிராம் வண்டிகளைப்போல மின் சாரத்தில் இயக்கப்படும் பஸ்கள் இங்கே ஒருகின்றன.

கடிகாரம்!—இங்கு ஒரு வீட்டுத் தொழில். 50 மைல் தூரம் பரந்து கிடக்கும் ஜினீவா ஏரி ஒரு அற்புதம்.

‘டெவிசேர்’ மூலம் கீழேயிருந்து ஆல்பஸ் மலை யின் உச்சிகளுக்குப் போனோம். எனக்குப் பயம்! எல்லா மின் கேலி செய்தார்கள்! பயங்கரமான அலுவலர், உச்சிக்குப் போனால் ஒரே பனிக்கட்டி மயம் பார்த்து அடியெடுத்து வைப்புகள் என்றார்கள். எங்கே பள்ளம் இருக்கிறது என்று அப்பனிமலையில் தெரியா தாம். உச்சியில் நின்றபோது என்னையே நான் மறந்தேன்!

ஃ

ஃ

ஃ

ரோமாபுரி—சென்னையிலுள்ள ஒரு நண்பரின் உதவியால் எங்களுக்கு வசதியான ஒட்டி கிடைத் தது. ரோமாபுரிக்குள் நுழையும்போது பல நாடு களில் நம்முள் போல ஒடுகள் போடப்பட்டிருந்ததைக் கண்டேன். இதை கிரேக்க நாட்டின் தலைநகர மான ஏதென்சிலும் பார்த்தேன். ஒரு காலத்தில் தமிழ் நாட்டு முதலும் அடைகலும் இடிக்கத்தக்கும் ரோமுக்கும் சென்றதுபோல நம்முள் ஒருகனும் போயிருக்குமோ என்று கருதினேன்! ஆகா, எங்கு

நோக்கினும் சிலைகள்! சிலைகள்! சிலைகள்தான்!!
“காலோஷியம்” என்னும் ஒப்பற்ற விளையாட்டுக்
கூடம் போர்பாண்டவர் வாழும் “வாழ்கள் சிறு” —
அங்குள்ள அழகான சிலைகள்—அப்பப்பா, சுத்தோ
லிக்கர்கள் தோறும் வாழ்கள் உண்மையில்
பிரமிப்பை கொண்டு பண்ணியது. “எங்கே ஐஹியன்
சீசர் குத்துப் பட்டான்? அந்த இடத்தைப் பார்க்க
வேண்டும்.” என்பேன். ரோமாபுரியின் மாளிகர்
கள் உலகமே அந்த ஒப்பற்ற இடம் என் கற்பனை
யைப் போலில்லாமல் சாதாரணமாகியிருந்தது.

ஏதென்ஸ்—கிரேக்கப் பெருநாட்டின் தலைநகர்.
நான் படித்ததையெல்லாம் மனத்தில் நினைத்துக்
கொண்டு அம் மாநகருக்குள் நுழைந்தபோது,
அழகிழந்த ஒரு விதவை எதிர்ப்பட்டால் எப்படி
யிருக்குமோ அந்த உணர்வே ஏற்பட்டது! எங்களுக்கு
காக ஏற்பாடு செய்யப்படுகின்றது ஓட்டலில் போய்த்
தவிரினும். சாக்ரடீசம், பிளேட்டோவும், அரிஸ்டா
ட்டாலும், அலெக்சாண்டரும், பித்தகோரகம்,
ஆர்க்கிமிடீசும் வாழ்ந்த மண்ணை மிதித்திருக்கிறோம்
என்று பெருமைப்பட்டேன்.

“ஆக்ரோபாலிஸ்”—ஆகா. பழைய கிரேக்கத்
தின் பெருமை கூறும் கட்டடச் சின்னமாகும்!
சுவைக்கல் கொண்டு 5,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு
அந்த மலையுச்சியில் எப்படித்தான் கட்டினார்களோ!
சுற்றுலா வாகிகளைக் கவருவதற்காக, அப்பழம்
பெரும் சின்னத்திக்கு, கிரேக்க அரசு செய்திருந்த
ஒளி அமைப்பு, பிரமாத்தம். கண்ணைப் பறிக்கும்
அக்காட்சியைக் கண்டவாறே ஏதென்ஸ் வீதிகளில்
நடந்தோம். வான சாத்திரத்தை உலகுக்குச்
சொன்ன அந்த எபிலூரில் கணிதம், வானவியல்
சொல்வீத தரும் ‘அகடமி’ ஒன்று இருக்கிறது.
கிரேக்கப் பல்கலைக் கழகம் ஆடம்பரமில்லாமல்
காட்சியளிக்கிறது. இதற்கு அருகில் உள்ள ஒரு
தெரு குழியில்தான் மண்சரி பிளேடோ தன் சீடர்
களுடன் கலந்துரையாடுவார் என்றார்கள்.

பீருத்—லெபனான் நாட்டின் தலைநகரம்.
இஸ்லாமியர்களின் தேசம். அங்கு நுழைந்த போது
கருஞ்சட்டையாகக் கருங்கால்சட்டையுள் அணிந்த
பலர் வீதிகளில் போவதைப் பார்த்தேன். ஆதர்
களின் நாடான இஸ்ரேலை அழித்திடும் ஆவேசம்
கொண்ட ‘தற்கொலைப் படை’ என்று சொன்னார்கள்.
மனிதருக்குள் ஏனிர்தப் பகை உணர்வு என்று
எண்ணினேன்.

தலைநகரிலிருந்து இருபது மைல்களுக்கப்பால்,
இயற்கை வடித்து வைத்திருக்கும் ஓர் அற்புதத்தைக்
காண அழைத்துச் சென்றார்கள். பெரிய குகை—
சுமார் 30 மைலிருக்கும் மழைநீர் சொட்டிச்
சொட்டிப் பளங்காவான சிறுநீர் குன்றுகள்—ஆகா,
இயற்கையின் வீந்தையே வீந்தை.

குவாய்ட், சேந்த்தோம்! ஒரே மண் புழுதி.
உலகிலேயே வளமுள்ள ஒரு சிறு நாடு. கைவைத்
துத் தோண்டினால் பெட்டோல் கிடைக்கும்மாம்.
இப்படி மண் புழுதி அடிக்கும் இந்த ஊரில் எப்படி
மக்கள் இருக்கிறார்கள், என்று எண்ணினேன்.
பணக்கார நாடு இது! இந்த ஊரை மிச்சர மய
மாக்க நமது சென்னை ஈசன் இன்செய்யரிந்தான்

உடனடியான அரசியல் இலாபத்தை
விரும்புவார்கள் வெட்டுக்கிளிகளபோல் இங்கு
மங்கும் தாவவர்—மரம் பழுத்தால் வெள்வா
லாவர். புயலடிக்குமென்று தெரிந்தால், சந்து
பொந்துக்களைத் தேடிக்கொள்வர்—கஷ்ட
நஷ்டம் வருமெனத் தெரிந்தால், காவடி
தாக்குவர் உடனுக்குடனே கணக்கைப் பார்த்
களிப்படைவர்.

ஃ ஃ ஃ

மருத்துவத் துறையும் கல்வித் துறையும்
முழுக்க முழுக்க மாநில அரசுப் பொறுப்பில்
இருக்கவேண்டும் என்று அரசியல் சட்டத்
தில் சொல்லப்பட்டிருந்தாலும், மத் திய
அரசைக் கேட்டுச் செயலாற்றும் நிலையே
காணப்படுகிறது. நாடு ஆரோக்கியமாக இருக்
கவே அத்துறைகள் மாநில அரசின் பொறுப்பில்
இருக்கவேண்டும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

— அறிஞர் அண்ணா

‘கான்டிடாக்ட்’ எடுத்து வேலை செய்கிறது என்றா
கள். ஒரு தமிழினால் உலகச் சீமான் பூமி, உயர்வு
பெறுகிறது என்றதும், எப்படிப் பணி புரிகிறார்கள்
நம்மவர்கள் என்று பார்த்துக் கொள் ஏற்பட்டது.
இருபது மைல் காரில் சென்றோம் ஒரே மண் புழுதி-
பாலைவனத்திலிருந்து போல் இருபது முப்பது
தமிழர்கள். இராமநாதபுரத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்.
அந்தப் பாலைவன மண் வாரியையும் பொருட்படுத்
தாமல், மின்சாரக் கம்பங்களை நட்டுக் கம்பிகளை
இழுத்து, குவாய்ட் தீவை ஒளிமயமாக்கிக் கொண்
டிருந்தார்கள். எங்களைக் கண்டதும் அவர்களுக்கு
ஒரே ஆனந்தம். அவர்களுக்கென்று அமைக்கப்
பட்டிருந்த சிறு கூடாரத்துக்கு அழைத்துப் போய்த்
தேநீர் கொடுத்தார்கள். குவாய்ட்டில், குடிக்க,
சொட்டுத் தண்ணீர்க்கட் கிடைப்பது கஷ்டமாம்.
அதைப்போக்க ஐ. நா. சபையின் ஆதரவோடு,
கடல் நீரைக் குடி நீராக்கும், பெரிய இயந்திரத்தைப்
பொருத்தியிருக்கிறார்கள். நண்பர் நடராசன்
என்பார் “காசர் சந்தை பார்த்திருக்காரா?” என்று,
புத்தம் புது காடிவாக, செவ்வோ, போர்டு கார்கள்
அப்படியும்படியே கிடந்தன. பக்கத்திலுள்ள அரபு
நாடுகளிலிருந்து இவைகளை ஏவம் எடுத்துப் போவார்
களாம். “இவ்வளவு புதிதாயிருக்கிறதே!” என்றேன்
நண்பர் சிரித்தார். ரோட்டில் ஓடுமபோது ஏதா
வது சிறு ‘ரிப்போ’ காருக்கு ஏற்பட்டு விட்டாலும்,
அங்கேயே அதை விட்டுவிட்டு, கம்பெனிக்குப்
போன் செய்து புதுக் காரில் போவார்களாம்,
குவாய்ட் வாகின்கள்! அவ்வளவு செல்வம்! எல்லாம்
பெட்ரோலின் மகத்துவம்!! அங்கு எல்லாம்
இவ்வசம்—ஆனால் வரி கிடையாது. மன்னர்
மாணிகைவந்த பார்த்தேன். ஏராளமான கடைகள்.
உலகச் சந்தையே அங்கு இருக்கிறது. அதை வியந்த
படியே பம்பாய் செல்லும் ஏர் இந்தியா விமானத்
துக்கு வந்தோம்!!

விஞ்ஞான மேடை

கொழுப்பு நிறைய உட்கொண்டால் உங்கள் காது மந்தமாகும்!

டாக்டர் சாமுவேல் ரோசன் நியூயார்க் நகரின் மவுண்ட் சீனிய மருத்துவ மனையில் பணியாற்றப்பவர்; புகழ்பெற்ற காது மருத்துவ வல்லுநர். உங்களுக்குக் காது நன்றாகக் கேட்குமா என்பது நீங்கள் உட்கொள்ளும் உணவைப் பொறுத்தது என்கிறார் அவர்.

உண்ணும் உணவில் அளவுக்கு மிஞ்சிய கொழுப்புச் சத்து இருந்தால் காது மந்தமாவதும் இருதய நோய் ஏற்படுவதும் திண்ணம் என்று டாக்டர் ரோசன் ஆராய்ந்து பார்த்துவிட்டுக் கூறுகிறார். குடான் என்ற இடத்தில் வாழும் மாபன் என்ற பழங்குடி மக்களிடையிலும் பின்வாந்தில் இரண்டு மருத்துவ மனைகளிலும் தாம் நடத்திய ஆராய்ச்சி இந்த உண்மையைப் புலப்படுத்துவதாக அவர் தெரிவிக்கிறார்.

மாபன் மக்களுக்குக் காது மிக நன்றாகக் கேட்கிறதாம், அவர்களுள் வயது சென்றவர்களிடத்திலும் இரத்த அழுத்தம் குறைவாகவே உள்ளதாம். அவர்களுக்கு இருதய நோய் வருவதில்லை; உடம்பு தடித்துப் பருப்பதும் இல்லை. அவர்கள் உணவிலே கொழுப்புச் சத்து அதிகம் இல்லை என்ற கண்டார் டாக்டர் ரோசன்.

அடுத்தபடி, டாக்டர் ரோசன் பின்னாந்து மருத்துவமனை ஒன்றில் சில நோயாளிகளுக்குக் கொழுப்புச் சத்துகுறைவான உணவைக் கொடுக்கச் செய்தார். அவர்களுடைய செவிப்புலன் மேம்பட்டது. பின்னர் இவர்களுக்குக் கொழுப்புச் சத்துமிக்க உணவை வழங்கி, மற்றொரு மருத்துவ மனையிலுள்ள நோயாளிகளின் உணவில் கொழுப்புச் சத்தைக் குறைத்தார். ருதம் மருத்துவமனை நோயாளிகளின் காது மந்தமாக, இரண்டாவது மருத்துவமனை நோயாளிகளின் காது நன்றாக கேட்டது.

நுரையீரல் புற்றுநோய்க்கு சிகரட் புகைத்தல் காரணம்

பென்ஸோபைரீன்—சிகரட் பிடிக்கையில் அப் புகையில்லையில் உள்ள நஞ்சு இது. வீடுகளில் கரிமரூபம் விறகு அடுப்பும் நன்றாக இல்லை என்றால் வீடு முழுவதும் புகை மண்டியிடுகிறதல்லவா? அந்தப் புகையிலும் மோட்டார்கள் இருளின்விடும் புகையிலும்கூட பென்ஸோபைரீன் நஞ்சு இருக்கிறது. அமெரிக்க அரசிடம் காற்றினைக் கெடுக்கும் நஞ்சுகள் பற்றிய பட்டியல் ஒன்று உள்ளது. அந்தப் பட்டியலிலே பென்ஸோபைரீன் னிரைவில் இடம் பெறவிருக்கிறது. இது ஆபத்தான ஒரு நஞ்சு என்று அமெரிக்க இயற்கைக் கழிநிலைப் பாதுகாப்பு நிலையம் அறிவிக்க வேண்டும் என்று அமெரிக்கத் தேசிய விஞ்ஞானக் கழகம் பரிந்துரைத்துள்ளது. நுரையீரல் புற்றுநோய்க்கு பென்ஸோபைரீனும் ஒரு காரணம் என விஞ்ஞானிகள் நம்புகின்றனர்.

நகர்ப்புறங்களிலும் நகரைச் சுற்றியுள்ள இளை நகர்ப்புறங்களிலும் காற்றிலே பென்ஸோபைரீன் அளவு பாதி குறைந்து விட்டால் நுரையீரல் நோய் ஹந்தில் ஒரு பங்கு குறைந்துவிடும் என வல்லுநர்கள் கூறுகின்றனர்.

உயரமாக வளர உப்பு சாப்பிடுங்கள்

உடல் வளர, ஐயோடின் உப்பு சாப்பிடுங்கள். ஜெர்மன் நிபுணர்கள், இந்தியோசீனையை கூறி புள்ளனர்.

சிலருக்கு குரல்வளைச் சுரப்பி வீக்கம் ஏற்பட்டிருந்தால், அவர்கள் உணவில் ஐயோடின் உப்பு குறைந்த அளவில் சேர்த்துக் கொள்வார்களார்கள் என்று அர்த்தம். பொதுவாக கடலோரமாக குடியிருக்கிற மக்களுக்கு இவ்வித குறைபாடு ஏற்படுவதில்லை.

ஜெர்மன் கூட்டாட்சிக் குடியரசுடன் தென் பகுதிகளில் ஒவ்வொரு ஆண்டில் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் குரல்வளைச் சுரப்பி வீக்க நோயினால் அவதிப்படுகிறார்கள். இவர்கள் ஆகாரத்தில் 36 மைக்ரோ கிராம் ஐயோடின் உப்பு மட்டுமே காணப்படுகிறது. மக்களின் தேவையில் இது பாதிதான், இம்மாதிரிப் பகுதிகளிலும், வேறு பல இடங்களிலும் மனிதனது வளர்ச்சி குன்றி குட்டையாகவும், குரல்வளைச் சுரப்பி வீக்கத்துடனும் இருப்பதற்குக் காரணமும், போதுமான ஐயோடின் உப்பு உட்கொள்ளாததேயாகும். தினசரி உணவில் ஐயோடின் உப்பை அவசியம் சேர்க்க வேண்டும் என்று ஜெர்மன் மருத்துவ பீட்டர்ஸ் கிரிபா வற்புறுத்தியிருக்கிறார்.

பித்தப் பையில் கற்களை கரைக்க அதிசய மருந்து

பித்தப் பையில் 'கல்' உருவானால், மனிதன் வலியினால் துடிதுடித்துப் போவான். இவ்வித பித்தப் பை கற்களை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக கரைத்து மனிதனுக்கு நிவாரணம் அளிக்கக்கூடிய புதிய கலவை ஒன்றை ஜப்பான் மருத்துவ நிபுணர்கள் கண்டுபிடித்துள்ளனர் ஜப்பான் அறவை கிச்சிச்சை நிபுணர்கள் மாநாட்டில் கியூஷூ பல்கலைக் கழக மருத்துவ ஆராய்ச்சி நிபுணர்கள் இந்தக் கண்டுபிடிப்பை அறிவித்தனர்.

கொழுப்பு காரணமாகவும், பித்தப் பையில் கற்கள் உருவாவது உண்டு. இவ்வித கற்களை அகற்றுவதற்கு, இதுவரை எவ்வித மருந்தும் கண்டுபிடிக்கப்படாமல் இருந்தது. ஜப்பான் நிபுணர்கள் கண்டுபிடித்துள்ள புதிய கலவையை பயன்படுத்தினால், நல்ல பலன் கிட்டும் என்று மருத்துவ நிபுணர்கள் கண்டுபிடித்துள்ளனர் இந்த கலவைத் தண்ணீரில் கரையக்கூடியது. பித்தநீர் குழாய் வழியாக இப் புதிய மருந்தைச் செலுத்தினால், கற்கள் கரைந்து விடும்.

நமக்கும் நல்லது!

நாட்டுக்கும் நல்லது!

பன் னி ர ண் டு ஆ ண் டு க ளி ல்
வருவாய் இரட்டிப்பாகிட
தமிழக மாநிலத் திட்டக் குழுவின் திட்டங்கள்

சமதர்ம சமுதாய அமைப்புக்கு வழிவகுக்கும்

நிலச் சீர்திருத்தம்!

வழித் தடங்கள் நாட்டுடைமை!

ஏழை எளிய மக்களுக்கு

இலவச வீட்டுமனை! நிலப் பட்டா!

பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு

உதவிகள்! சலுகைகள்!

பிச்சைக்காரருக்கு மறுவாழ்வு!

குடிசைமாற்று வாரியம்!

கண்ணொளி வழங்கும் திட்டம்!

இப்படி நமது அரசு ஆற்றிடும் பணிகளால்

புதிய வாழ்வு மலர்ந்திட

நாம் செய்ய வேண்டியனெல்லாம் நிறைவேறும்

குடும்பநலத் திட்டம்

பெருகிடும் மக்கள் தொகையே

இன்றைய பெரும் பிரச்சினை!

எனவே

திட்டமிட்ட குடும்பம் —

நமக்கும் நல்லது! நாட்டுக்கும் நல்லது!

அடுத்த குழந்தை இப்போது வேண்டாம்!
இரண்டுக்குப் பிறகு எப்போதும் வேண்டாம்!

குடும்ப நலத்துறை,
தமிழ்நாடு அரசு.

ஆசிரியர் வெளியீடுகள் கி. என். ஏ. இனங்கோவன் அவர்களால், காஞ்சிபுரம்-3,
86, திருக்கச்சிநம்பித் தெரு, அகில அச்சுத்திட்ட அச்சிட்டு வெளியிடப்படுகிறது.